

42000A0712(01)

12.7.2000.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

C 197/3

KONVENCIJA

utvrđena od strane Vijeća u skladu s člankom 34. Ugovora o Europskoj uniji o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima među državama članicama Europske unije

VISOKE UGOVORNE STRANKE ove Konvencije, države članice Europske unije,

POZIVAJUĆI SE NA Akt vijeća o utvrđivanju Konvencije o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima među državama članicama Europske unije,

ŽELEĆI poboljšati pravosudnu suradnju u kaznenim stvarima među državama članicama Unije ne dovodeći u pitanje pravila o zaštiti osobnih sloboda,

ISTIČUĆI zajednički interes država članica da osiguraju pružanje uzajamne pravne pomoći među državama članicama na brz i učinkovit način u skladu s temeljnim načelima njihovog nacionalnog prava te u skladu s pojedinačnim pravima i načelima Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, potpisane u Rimu 4. studenoga 1950.,

IZRAŽAVAJUĆI svoje povjerenje u ustrojstvo i djelovanje njihovih pravnih sustava i u mogućnost svih država članica da zajamče pošteno suđenje,

ODLUČNE da konvencijom Europske unije dopune Europsku konvenciju o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 20. travnja 1959. i druge konvencije na snazi u tom području,

PRIZNAJUĆI da se odredbe tih konvencija i dalje primjenjuju za sva pitanja koja nisu obuhvaćena ovom Konvencijom,

UZIMAJUĆI U OBZIR da države članice pridaju važnost jačanju pravosudne suradnje, dok i dalje primjenjuju načelo proporcionalnosti,

PODSJEĆAJUĆI da se ovom Konvencijom uređuje uzajamna pravna pomoć u kaznenim stvarima, na temelju načela Konvencije od 20. travnja 1959.,

BUDUĆI DA su, međutim, člankom 20. ove Konvencije obuhvaćene određene specifične situacije u pogledu presretanja telekomunikacija, bez ikakvih učinaka na druge takve situacije izvan područja primjene Konvencije,

BUDUĆI DA se opća načela međunarodnog prava primjenjuju u situacijama koje nisu obuhvaćene ovom Konvencijom,

PRIZNAJUĆI da ova Konvencija ne utječe na izvršavanje obveza država članica u pogledu očuvanja javnog poretka i zaštite unutarnje sigurnosti te da svaka država članica treba odrediti, u skladu s člankom 33. Ugovora o Europskoj uniji, uvjete pod kojima će očuvati javni poredak i štititi unutarnju sigurnost,

SPORAZUMJELE SU SE O SLJEDEĆIM ODREDBAMA:

GLAVA I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Odnos prema ostalim konvencijama o uzajamnoj pravnoj pomoći

1. Svrha ove Konvencije je dopuniti odredbe i olakšati primjenu među državama članicama Europske unije:
  - (a) Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 20. travnja 1959., dalje u tekstu: „Europska konvencija o uzajamnoj sudskoj pomoći”;
  - (b) Dodatnog protokola od 17. ožujka 1978. uz Europsku konvenciju o uzajamnoj sudskoj pomoći;
  - (c) odredaba o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima Konvencije od 19. lipnja 1990. o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama (dalje u tekstu: „Konvencija o provedbi Schengenskog sporazuma”) koje nisu stavljene izvan snage u skladu s člankom 2. stavkom 2.;
  - (d) poglavlja 2. Ugovora o izručenju i uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima između Kraljevine Belgije, Velikog Vojvodstva Luksemburga i Kraljevine Nizozemske od 27. lipnja 1962., kako je izmijenjen Protokolom od 11. svibnja 1974. (dalje u tekstu: „Beneluški ugovor”), u kontekstu odnosa između država članica i Ekonomske unije Beneluksa.

2. Ova Konvencija ne utječe na primjenu povoljnijih odredaba bilateralnih ili multilateralnih sporazuma između država članica ili, kako je predviđeno u članku 26. stavku 4. Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći, aranžmane u području uzajamne pravne pomoći u kaznenim stvarima dogovorene na temelju jedinstvenog zakonodavstva ili posebnog sustava za osiguranje uzajamne primjene mjera uzajamne pravne pomoći na njihovim državnim područjima.

Članak 2.

Odredbe koje se odnose na schengensku pravnu stečevinu

1. Odredbe članaka 3., 5., 6., 7., 12. i 23. i, u mjeri u kojoj se to odnosi na članak 12., članaka 15. i 16., u mjeri u kojoj se odnosi na navedene članke, članka 1. predstavljaju mjere kojima se mijenjaju ili dalje razvijaju odredbe iz Priloga A Sporazumu sklopljenim između Vijeće Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽¹⁾.
2. Odredbe članka 49. točke (a) te članaka 52., 53. i 73. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma stavljaju se izvan snage.

Članak 3.

Postupci u vezi s kojima se također pruža uzajamna pravna pomoć

1. Uzajamna pravna pomoć također se pruža u postupcima koje pokreću upravna tijela u pogledu djela koja su kažnjiva kao kršenja pravnih propisa na temelju nacionalnog prava države članice koja je uputila zahtjev ili koja prima zahtjev, ili obiju, ili u slučaju kada odluka može dovesti do postupaka pred sudom koji je nadležan posebno u području kaznenih djela.
2. Uzajamna pravna pomoć također se pruža u vezi s kaznenim postupcima ili postupcima iz stavka 1. koji se odnose na kaznena djela ili kršenja za koje bi pravna osoba mogla biti odgovorna u državi članici koja je uputila zahtjev.

⁽¹⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 36.

Članak 4.

Formalnosti i postupci za izvršavanje zahtjeva za uzajamnu pravnu pomoć

1. Prilikom pružanja uzajamne pravne pomoći, država članica koja prima zahtjev udovoljava formalnostima i postupcima koje je država članica koja je uputila zahtjev izričito navela, osim ako je drukčije predviđeno u ovoj Konvenciji te pod uvjetom da takve formalnosti i postupci nisu u suprotnosti s temeljnim pravnim načelima države članice koja prima zahtjev.
2. Država članica koja prima zahtjev izvršava zahtjev za pravnu pomoć što je moguće prije, uzimajući u obzir, u najvećoj mogućoj mjeri, rokove postupka i druge rokove koje je navela država članica koja je uputila zahtjev. Država članica koja je uputila zahtjev obrazlaže rokove.
3. Ako se zahtjev ne može ili ne može u potpunosti izvršiti u skladu sa zahtjevima koje je odredila država članica koja je uputila zahtjev, tijela države članice koja prima zahtjev bez odgode obavješćuju tijela države članice koja je uputila zahtjev te navode uvjete pod kojima bi se zahtjev moglo izvršiti. Tijela države članice koja je uputila zahtjev i države članice koja prima zahtjev mogu se dogovoriti o daljnjem djelovanju koje se poduzima u vezi sa zahtjevom, prema potrebi uvjetujući takvo djelovanje ispunjenjem tih uvjeta.
4. Ako se može predvidjeti da se roku za izvršenje zahtjeva koji je odredila država članica koja je uputila zahtjev ne može udovoljiti te ako se u obrazloženjima iz stavka 2. druge rečenice izričito navodi da će svaka odgoda dovesti do znatnog otežavanja postupka koji je u tijeku u državi članici koja je uputila zahtjev, tijela države članice koja prima zahtjev bez odgode navode procijenjeno vrijeme potrebno za izvršenje zahtjeva. Tijela države članice koja je uputila zahtjev bez odgode naznačuju treba li se zahtjev unatoč tome izvršiti. Tijela država članica koja je uputila zahtjev i države članice koja prima zahtjev mogu naknadno dogovoriti daljnje radnje koje treba poduzeti u vezi sa zahtjevom.

Članak 5.

Slanje i dostava podnesaka

1. Svaka država članica šalje podneske namijenjene osobama na državnom području druge države članice izravno poštom.
2. Podnesci se mogu slati putem nadležnih tijela države članice koja prima zahtjev samo ako:
  - (a) je adresa osobe kojoj je dokument namijenjen nepoznata ili nije pouzdana; ili
  - (b) odgovarajuće postupovno pravo države članice koja je uputila zahtjev zahtijeva dokaz o dostavi dokumenta primatelju, koji nije dokaz koji može pružiti pošta; ili
  - (c) nije bilo moguće dostaviti dokument poštom; ili
  - (d) je država članica koja je uputila zahtjev obrazložila razloge zbog kojih smatra da bi slanje poštom bilo neučinkovito ili neprimjereno.
3. U slučaju kada se s razlogom vjeruje da primatelj ne razumije jezik na kojem je dokument sastavljen, dokument ili barem njegovi važni dijelovi moraju se prevesti na jezik ili jedan od jezika države članice na čijem državnom području boravi primatelj. Ako tijelo koje je izdalo podnesak zna da primatelj razumije samo neki drugi jezik, dokument ili barem njegovi važni dijelovi moraju se prevesti na taj drugi jezik.
4. Svim podnescima prilaže se izvješće u kojem se navodi da primatelj može dobiti informacije od tijela koje je izdalo dokument ili od drugih tijela u toj državi članici o svojim pravima i obvezama u vezi s dokumentom. Stavak 3. također se primjenjuje na to izvješće.
5. Ovaj članak ne utječe na primjenu članaka 8., 9. i 12. Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći i članke 32., 34. i 35. Beneluškog ugovora.

Članak 6.

Slanje zahtjeva za uzajamnu pravnu pomoć

1. Zahtjevi za uzajamnu pravnu pomoć i spontana razmjena informacija iz članka 7. obavljaju se u pisanom obliku ili bilo kojim drugim sredstvom koje ostavlja pisani trag pod uvjetima koji državi članici koja ga zaprima omogućuju da utvrdi vjerodostojnost. Takve zahtjeve međusobno izravno šalju pravosudna tijela koja imaju lokalnu nadležnost za njihovo pokretanje i izvršavanje te se vraćaju istim kanalima, osim ako je ovim člankom drukčije određeno.

Sve informacije koje je dostavila država članica u vezi s postupkom pred sudovima druge države članice u smislu članka 21. Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći i članka 42. Beneluškog ugovora mogu biti predmet izravne komunikacije između nadležnih pravosudnih tijela.

2. Stavak 1. ne dovodi u pitanje mogućnost slanja ili vraćanja zahtjeva u posebnim slučajevima:

(a) između središnjeg tijela države članice i središnjeg tijela druge države članice; ili

(b) između pravosudnog tijela jedne države članice i središnjeg tijela druge države članice.

3. Neovisno o stavku 1., Ujedinjena Kraljevina i Irska mogu, prilikom obavješćivanja predviđenog u članku 27. stavku 2., izjaviti da se zahtjevi i obavijesti, kako je navedeno u izjavi, moraju slati putem njihovih središnjih tijela. Te države članice mogu u svako doba dodatnom izjavom ograničiti opseg takve izjave u svrhe postizanja boljeg učinka stavka 1. One to čine u slučaju kada odredbe o uzajamnoj pravnoj pomoći Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma za njih stupe na snagu.

Sve države članice mogu primijeniti načelo uzajamnosti u pogledu gore navedenih izjava.

4. Svaki zahtjev za uzajamnu pravnu pomoć može se, u hitnom slučaju, poslati putem Međunarodne organizacije kriminalističke policije (Interpol) ili bilo kojeg tijela nadležnog na temelju odredaba usvojenih sukladno Ugovoru o Europskoj uniji.

5. U slučaju kada je, s obzirom na zahtjeve iz članaka 12., 13. ili 14. nadležno tijelo pravosudno tijelo ili središnje tijelo u jednoj državi članici, a policijsko ili carinsko tijelo u drugoj državi članici, ta tijela mogu zahtjeve međusobno izravno slati i na njih odgovarati. Stavak 4. primjenjuje se na te kontakte.

6. U slučaju kada je, u vezi sa zahtjevima za uzajamnu pravnu pomoć s obzirom na postupke kako su predviđeni u članku 3. stavku 1., nadležno tijelo pravosudno tijelo ili središnje tijelo u jednoj državi članici i upravno tijelo u drugoj državi članici, ta tijela mogu zahtjeve međusobno izravno slati i na njih odgovarati.

7. Svaka država članica može izjaviti prilikom obavješćivanja predviđenog u članku 27. stavku 2. da nije vezana odredbama iz stavka 5. prve rečenice ili stavka 6. ovog članka, ili objema, ili da će primjenjivati te odredbe samo pod određenim uvjetima koje odredi. Takva se izjava u svakom trenutku može povući ili izmijeniti.

8. Sljedeći zahtjev ili obavijesti šalju se putem središnjih tijela država članica:

(a) zahtjevi za privremeni premještaj ili provoz zadržanih osoba kako je navedeno u članku 9. ove Konvencije, u članku 11. Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći i u članku 33. Beneluškog ugovora;

(b) obavijesti s podacima iz sudskih spisa, kako je navedeno u članku 22. Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći i članku 43. Beneluškog ugovora. Međutim, zahtjevi za preslike presuda i mjera kako je navedeno u članku 4. Dodatnog protokola uz Europsku konvenciju o uzajamnoj sudskoj pomoći mogu se slati izravno nadležnim tijelima.

Članak 7.

Spontana razmjena informacija

1. U granicama svojeg nacionalnog prava, nadležna tijela država članica mogu razmjenjivati informacije, bez zahtjeva u tu svrhu, u vezi s kaznenim djelima i kršenjima pravnih propisa iz članka 3. stavka 1., čije je kažnjavanje ili rješavanje u nadležnosti tijela koje prima informacije u trenutku pružanja podatka.
2. Tijelo koje pruža informacije može, sukladno svojem nacionalnom pravu, odrediti uvjete pod kojima tijelo koje prima informacije može takve informacije koristiti.
3. Ti su uvjeti obvezujući za tijelo koje prima informacije.

GLAVA II.

ZAHTEJ ZA ODREĐENE POSEBNE OBLIKE UZAJAMNE POMOĆI

Članak 8.

Povrat imovine

1. Na zahtjev države članice koja je uputila zahtjev i ne dovodeći u pitanje prava *bona fide* trećih strana, država članica koja prima zahtjev može predmete stečene kaznenim djelima staviti na raspolaganje državi koja je uputila zahtjev s ciljem njihovog povrata zakonitim vlasnicima.
2. Prilikom primjene članka 3. i 6. Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći te članka 24. stavka 2. i članka 29. Beneluškog ugovora, država članica koja prima zahtjev može se odreći povrata predmeta ili prije ili nakon što ih preda državi članici koja je uputila zahtjev ako se time može olakšati povrat takvih predmeta zakonitom vlasniku. To ne utječe na prava *bona fide* trećih strana.
3. U slučaju odricanja od povrata prije predaje predmeta državi članici koja je uputila zahtjev, država članica koja prima zahtjev ne koristi pravo na osiguranje ili druga regresna prava na temelju poreznog ili carinskog zakonodavstva u pogledu tih predmeta.

Odricanje od povrata iz stavka 2. ne dovodi u pitanje pravo države članice koja prima zahtjev na naplatu poreza ili carine od zakonitog vlasnika.

Članak 9.

Privremeni premještaj zadržanih osoba radi provođenja istrage

1. U slučaju kada postoji sporazum između nadležnih tijela dotičnih država članica, država članica koja je zatražila istragu za koju se zahtijeva prisutnost zadržane osobe na njezinom državnom području može privremeno premjestiti tu osobu na državno područje države članice u kojoj se provodi istraga.
2. Sporazum obuhvaća aranžmane za privremeni premještaj osobe i datum do kojeg ta osoba mora biti vraćena na državno područje države članice koja prima zahtjev.
3. U slučaju kada se zahtijeva pristanak za premještaj od dotične osobe, izjava o pristanku ili njena preslika bez odgode se dostavlja državi članici koja prima zahtjev.
4. Razdoblje zadržavanja na državnom području države članice koja prima zahtjev oduzima se od razdoblja oduzimanja slobode koje dotična osoba mora ili će morati izdržati na državnom području države članice koja je uputila zahtjev.
5. Odredbe članka 11. stavaka 2. i 3. te članka 12. i 20. Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći primjenjuju se *mutatis mutandis* na ovaj članak.
6. Prilikom obavješćivanja iz članka 27. stavka 2., svaka država članica može izjaviti da će se, prije postizanja sporazuma iz stavka 1. ovog članka, zahtijevati pristanak iz stavka 3. ovog članka ili da će se on zahtijevati pod određenim uvjetima navedenima u izjavi.

Članak 10.

Saslušanje videokonferencijskom vezom

1. Ako se osoba nalazi na državnom području jedne države članice, a pravosudna tijela druge države članice moraju je saslušati kao svjedoka ili vještaka, ona mogu, u slučaju kada nije poželjno ili moguće da se osoba sasluša osobno na njezinom državnom području, zatražiti saslušanje videokonferencijskom vezom, kako je predviđeno u stavcima od 2. do 8.
2. Država članica koja prima zahtjev pristaje na saslušanje videokonferencijskom vezom pod uvjetom da uporaba videokonferencijske veze nije u suprotnosti s temeljnim načelima njezinog prava i pod uvjetom da ima tehnička sredstva za provođenje saslušanja. Ako država članica koja prima zahtjev nema pristup tehničkim sredstvima videokonferencijske veze, država članica koja je uputila zahtjev može joj, uzajamnim sporazumom, osigurati takva sredstva.
3. Zahtjevi za saslušanje videokonferencijskom vezom sadrže, uz podatke iz članka 14. Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći i članka 37. Beneluškog ugovora, razlog zbog kojeg nije poželjno ili moguće osobno prisustvovanje svjedoka ili vještaka, naziv pravosudnog tijela i imena osoba koje će provoditi saslušanje.
4. Pravosudno tijelo države članice koja prima zahtjev poziva dotičnu osobu da se pojavi u skladu s obrascima utvrđenima njezinim pravom.
5. U pogledu saslušanja videokonferencijskom vezom primjenjuju se sljedeća pravila:
  - (a) pravosudno tijelo države članice koja prima zahtjev prisustvuje saslušanju, ako je potrebno pomaže mu tumač, a također je odgovorno za utvrđivanje identiteta osobe koja se sasluša i poštovanje temeljnih pravnih načela države članice koja prima zahtjev. Ako pravosudno tijelo države članice koja prima zahtjev smatra da se tijekom saslušanja krše temeljna pravna načela države članice koja prima zahtjev, ono odmah poduzima potrebne mjere kako bi osiguralo nastavak saslušanja u skladu s navedenim načelima;
  - (b) mjere za zaštitu osobe koja se treba saslušati dogovaraju, prema potrebi, nadležna tijela države članice koja je uputila zahtjev i države članice koja prima zahtjev;
  - (c) saslušanje izravno provodi, ili se ono provodi pod njegovim vodstvom, pravosudno tijelo države članice koja je uputila zahtjev u skladu s njenim zakonima;
  - (d) na traženje države članice koja je uputila zahtjev ili osobe koja se treba saslušati, država članica koja prima zahtjev osigurava da osobi koja se treba saslušati pomaže tumač, ako je potrebno;
  - (e) osoba koja se treba saslušati može se pozvati na pravo da ne svjedoči, koje bi joj pravo bilo priznato u skladu s pravom ili države članice koja prima zahtjev ili one koja je uputila zahtjev.
6. Ne dovodeći u pitanje nijednu mjeru dogovorenu za zaštitu osoba, pravosudno tijelo države članice koja prima zahtjev nakon dovršetka saslušanja sastavlja zapisnik u kojem navodi datum i mjesto saslušanja, identitet saslušane osobe, identitete i dužnosti svih ostalih osoba države članice koja prima zahtjev koje su sudjelovale u saslušanju, sve položene prisege i tehničke uvjete u kojima je saslušanje održano. Nadležno tijelo države članice koja prima zahtjev prosljeđuje taj dokument nadležnom tijelu države članice koja je uputila zahtjev.
7. Trošak uspostave video-veze, troškove u vezi s održavanjem video-veze u državi članici koja prima zahtjev, naknadu tumačima koje je ona osigurala i naknade svjedocima i vještacima te njihove putne troškove u državi članici koja prima zahtjev nadoknađuje država članica koja je uputila zahtjev državi članici koja prima zahtjev, osim ako se potonja odrekne naknade svih ili nekih od tih troškova.
8. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da se, u slučaju kada se svjedoci ili vještaci saslušavaju unutar njenog državnog područja u skladu s ovim člankom i odbiju svjedočiti kada imaju obvezu svjedočiti ili daju lažni iskaz, njezino nacionalno pravo primjenjuje kao da se saslušanje odvija u nacionalnom postupku.
9. Države članice mogu, po vlastitom nahođenju, također primjenjivati odredbe ovog članka, prema potrebi i uz suglasnost svojih nadležnih pravosudnih tijela, na saslušanja videokonferencijskom vezom koja uključuju optuženu osobu. U tom slučaju, odluka o održavanju videokonferencijske veze i načinu na koji se videokonferencijske veza održava podliježu dogovoru između dotičnih država članica, u skladu s njihovim nacionalnim pravom i odgovarajućim međunarodnim instrumentima, uključujući Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda iz 1950. godine.

Svaka država članica može, kada daje obavijest sukladno članku 27. stavku 2., izjaviti da neće primjenjivati prvi podstavak. Takva se izjava može u svako doba povući.

Saslušanja se provode samo uz pristanak optužene osobe. Pravila koja bi mogla biti potrebna, s ciljem zaštite prava optužene osobe, usvaja Vijeće pravno obvezujućim instrumentom.

Članak 11.

Saslušanje svjedoka i vještaka telefonskom konferencijskom vezom

1. Ako se osoba nalazi na državnom području jedne države članice i moraju je kao svjedoka ili vještaka saslušati pravosudna tijela druge države članice, potonja može, u slučaju kada to predviđa njezino nacionalno pravo, zatražiti pomoć prve države članice kako bi omogućila saslušanje telefonskom konferencijskom vezom, kako je predviđeno u stavcima od 2. do 5.
2. Saslušanje se može provesti telefonskom konferencijskom vezom samo ako svjedok ili vještak pristanu na održavanje saslušanja tom metodom.
3. Država članica koja prima zahtjev suglasna je sa saslušanjem telefonskom konferencijskom vezom ako to nije u suprotnosti s temeljnim načelima njezinog prava.
4. Zahtjev za saslušanje telefonskom konferencijskom vezom sadrži, uz podatke iz članka 14. Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći i članka 37. Beneluškog ugovora, naziv pravosudnog tijela i imena osoba koje će provoditi saslušanje te navod da svjedok ili vještak pristaju sudjelovati u saslušanju telefonskom konferencijskom vezom.
5. Praktična rješenja u vezi sa saslušanjem dogovaraju dotične države članice. Kada dogovaraju takva rješenja, država članica koja prima zahtjev obvezuje se:
  - (a) obavijestiti dotičnog svjedoka ili vještaka o vremenu i mjestu saslušanja;
  - (b) osigurati identifikaciju svjedoka ili vještaka;
  - (c) provjeriti pristaju li svjedok ili vještak na saslušanje telefonskom konferencijskom vezom.

Država članica koja prima zahtjev može svoj pristanak, u potpunosti ili djelomično, uvjetovati odgovarajućim odredbama članka 10. stavaka 5. i 8. Osim ako je drukčije određeno, odredbe članka 10. stavka 7. primjenjuju se *mutatis mutandis*.

Članak 12.

Kontrolirana izručenja

1. Svaka država članica obvezuje se osigurati, na zahtjev druge države članice, da su kontrolirana izručenja dozvoljena na njezinom državnom području u okviru kaznenih istraga o kaznenim djelima za koja je moguće izručenje.
2. Odluku o provođenju kontroliranih izručenja u svakom pojedinačnom slučaju donose nadležna tijela države članice koja prima zahtjev, uz dužno poštovanje nacionalnog prava te države članice.
3. Kontrolirana izručenja provode se u skladu s postupcima države članice koja prima zahtjev. Pravo na djelovanje te na vođenje i kontrolu aktivnosti imaju nadležna tijela te države članice.

Članak 13.

Zajednički istražni timovi

1. Nadležna tijela dviju ili više država članica mogu uzajamnim sporazumom osnovati zajednički istražni tim za posebnu svrhu i na ograničeno vrijeme, koje se može produljiti uzajamnim pristankom, radi provođenja kaznenih istraga u jednoj ili više država članica koje su osnovale tim. Sastav tima određuje se sporazumom.

Zajednički istražni tim može se posebno osnivati u slučaju kada:

- (a) istrage kaznenih djela države članice zahtijevaju teške i zahtjevne istrage povezane s drugim državama članicama;
- (b) nekoliko država članica provodi istrage kaznenih djela kod kojih okolnosti slučaja zahtijevaju koordinirano, usklađeno djelovanje u dotičnim državama članicama.

Zahtjev za osnivanje zajedničkog istražnog tima može podnijeti bilo koja dotična država članica. Tim se osniva u jednoj od država članica u kojoj se predviđa provođenje istraga.

2. Uz podatke navedene u relevantnim odredbama članka 14. Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći i članka 37. Beneluškog ugovora, zahtjevi za osnivanje zajedničkog istražnog tima sadrže prijedloge sastava tima.

3. Zajednički istražni timovi djeluju na državnom području država članica koje su ga osnovale pod sljedećim općim uvjetima:

- (a) voditelj tima je predstavnik nadležnog tijela koje sudjeluje u kaznenim istragama iz države članice u kojoj tim djeluje. Voditelj tima djeluje u granicama svoje nadležnosti na temelju nacionalnog prava;
- (b) tim provodi svoje aktivnosti u skladu s pravom države članice u kojoj djeluje. Članovi tima provode svoje zadaće pod vodstvom osobe iz točke (a), uzimajući u obzir uvjete koje određuju njihova vlastita tijela u sporazumu o osnivanju tima;
- (c) država članica u kojoj tim djeluje osigurava potrebne organizacijske aranžmane.

4. U ovom članku, članovi zajedničkog istražnog tima iz država članica koje nisu država članica u kojoj tim djeluje nazivaju se članovima „dodijeljenima” timu.

5. Dodijeljeni članovi zajedničkog istražnog tima imaju pravo biti prisutni kada se poduzimaju istražne mjere u državi članici djelovanja. Međutim, voditelj tima može, zbog posebnih razloga, u skladu s pravom države članice u kojoj tim djeluje, odlučiti drukčije.

6. Voditelj tima može dodijeljenim članovima zajedničkog istražnog tima, u skladu s pravom države članice u kojoj tim djeluje, povjeriti zadaću poduzimanja određenih istražnih mjera u slučaju kada su to odobrila nadležna tijela države članice u kojoj tim djeluje te država članica koja dodjeljuje članove.

7. U slučaju kada zajednički istražni tim treba poduzeti istražne mjere u jednoj od država članica koje su osnovale tim, članovi koje je dodijelila ta država članica mogu zatražiti od svojih nadležnih tijela poduzimanje tih mjera. U toj državi članici te se mjere razmatraju sukladno uvjetima koji bi se primjenjivali da su zatražene u nacionalnoj istrazi.

8. U slučaju kada zajednički istražni tim treba pomoć države članice koja nije jedna od država koje su osnovale tim ili treće države, nadležna tijela države u kojoj tim djeluje mogu poslati zahtjev za pravnu pomoć nadležnim tijelima druge dotične države sukladno odgovarajućim instrumentima ili dogovorima.

9. Član zajedničkog istražnog tima može, sukladno vlastitom nacionalnom pravu i u granicama svoje nadležnosti, timu pružiti podatke dostupne u državi članici koja ga je dodijelila radi kaznenih istraga koje provodi tim.

10. Podaci koji inače nisu dostupni nadležnim tijelima država članica, a koje je član ili dodijeljeni član zakonito pribavio dok je bio dio zajedničkog istražnog tima, mogu se koristiti za sljedeće svrhe:

- (a) u svrhe za koje je tim osnovan;
- (b) za otkrivanje, istraživanje i kazneni progon drugih kaznenih djela podložno prethodnom odobrenju države članice u kojoj je podatak postao dostupan. Takvo se odobrenje može uskratiti samo u slučajevima u kojima bi takva uporaba dovela u opasnost kaznene istrage u dotičnoj državi članici ili u onima u kojima bi ta država članica mogla odbiti uzajamnu pravnu pomoć;

(c) sprečavanja neposredne i ozbiljne prijetnje javnoj sigurnosti te ne dovodeći u pitanje točku (b) ako je naknadno pokrenuta kaznena istraga;

(d) u druge svrhe u mjeri u kojoj je to dogovoreno između država članica koje su osnovale tim.

11. Odredbe ovog članka ne dovode u pitanje bilo koje druge postojeće odredbe ili dogovore o osnivanju ili djelovanju zajedničkih istražnih timova.

12. U mjeri u kojoj pravo dotičnih država članica ili odredbe bilo kojeg pravnog instrumenta koji se među njima primjenjuje dozvoljavaju, mogu se postići dogovori o sudjelovanju u djelatnostima tima osoba koje nisu predstavnici nadležnih tijela država članica koje osnivaju zajednički istražni tim. Takve osobe mogu biti, na primjer, službenici tijela osnovanih sukladno Ugovoru o Europskoj uniji. Prava dana članovima ili dodijeljenim članovima tima na temelju ovog članka ne primjenjuju se na te osobe, osim ako je sporazumom izričito određeno drukčije.

Članak 14.

Tajne istrage

1. Država članica koja je uputila zahtjev i država članica koja prima zahtjev mogu se dogovoriti o međusobnoj pomoći u vođenju istraga kaznenih djela koje provode službenici koji djeluju pod tajnim ili lažnim identitetom (tajne istrage).

2. Nadležna tijela države članice koja prima zahtjev odlučuju o zahtjevu u svakom pojedinačnom slučaju uz dužno poštovanje njezinog nacionalnog prava i postupaka. Trajanje tajne istrage, detaljni uvjeti i pravni status dotičnih službenika tijekom tajnih istraga dogovaraju države članice uz dužno poštovanje njihovog nacionalnog prava i postupaka.

3. Tajne istrage se odvijaju u skladu s nacionalnim pravom i postupcima država članica na čijem se državnom području tajna istraga odvija. Uključene države članice surađuju kako bi osigurale pripremu i nadzor tajnih operacija te dogovorile aranžmane za sigurnost službenika koji djeluju pod tajnim ili lažnim identitetom.

4. Prilikom davanja obavijesti iz članka 27. stavka 2., svaka država članica može izjaviti da nije vezana ovim člankom. Takva se izjava može u svako doba povući.

Članak 15.

Kaznena odgovornost službenika

Tijekom djelovanja iz članaka 12., 13. i 14., službenici države članice koja nije država članica u kojoj djeluju smatraju se službenicima države članice u kojoj djeluju s obzirom na kaznena djela počinjena protiv njih ili kaznenih djela koja su oni počinili.

Članak 16.

Građanska odgovornost službenika

1. U slučaju kada, u skladu s člancima 12., 13. i 14., službenici države članice djeluju u drugoj državi članici, prva država članica odgovara za svu štetu koju oni počine tijekom svog djelovanja, u skladu s pravom države članice na čijem državnom području djeluju.

2. Država članica na čijem je državnom području počinjena šteta iz stavka 1. naknađuje takvu štetu pod uvjetima koji se primjenjuju na štetu koju su počinili njezini vlastiti službenici.

3. Država članica čiji su službenici počinili štetu bilo kojoj osobi na državnom području druge države članice potonjoj naknađuje u cijelosti iznose koje je ona isplatila žrtvama ili osobama koje su one u tu svrhu ovlatile.

4. Ne dovodeći u pitanje izvršavanje prava prema trećim stranama i, uz izuzetak stavka 3., svaka država članica suzdržava se, u slučaju predviđenom u stavku 1., od zahtjeva za naknadu štete koju je pretrpjela od druge države članice.

GLAVA III.

PRESRETANJE TELEKOMUNIKACIJA*Članak 17.***Tijela nadležna za naredbe presretanja telekomunikacija**

Za potrebe primjene odredaba članka 18., 19. i 20., „nadležno tijelo” znači pravosužno tijelo ili, u slučaju kada pravosuđna tijela nemaju nadležnost u području obuhvaćenom tim odredbama, ekvivalentno nadležno tijelo određeno sukladno članku 24. stavku 1. točki (e) koje djeluje s ciljem kaznene istrage.

*Članak 18.***Zahtjevi za presretanje telekomunikacija**

1. Za potrebe kaznene istrage, nadležno tijelo u državi članici koja je uputila zahtjev može, u skladu sa zahtjevima nacionalnog prava, podnijeti zahtjev nadležnom tijelu u državi članici koja prima zahtjev za:

- (a) presretanje i neposredan prijenos telekomunikacija državi članici koja je uputila zahtjev; ili
- (b) presretanje, snimanje i naknadan prijenos snimke telekomunikacija državi članici koja je uputila zahtjev.

2. Zahtjevi na temelju stavka 1. mogu se podnijeti u odnosu na uporabu telekomunikacijskih sredstava od strane subjekta presretanja ako je taj subjekt prisutan u:

- (a) državi članici koja je uputila zahtjev, a država članica koja je uputila zahtjev treba tehničku pomoć države članice koja prima zahtjev za presretanje njegovih komunikacija;
- (b) državi članici koja je uputila zahtjev kada se njegove komunikacije mogu presresti u toj državi članici;
- (c) trećoj državi članici koja je obaviještena u skladu s člankom 20. stavkom 2. točkom (a), a država članica koja je uputila zahtjev treba tehničku pomoć države članice koja prima zahtjev za presretanje njegovih komunikacija.

3. Odstupajući od članka 14. Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći i članka 37. Beneluškog ugovora, zahtjevi na temelju ovog članka sadrže sljedeće:

- (a) navođenje tijela koje podnosi zahtjev;
- (b) potvrdu da je izdana zakonita naredba ili nalog za presretanje u vezi s kaznenom istragom;
- (c) informacije radi identifikacije subjekta tog presretanja;
- (d) navođenje kažnjive radnje pod istragom;
- (e) željeno trajanje presretanja; i
- (f) ako je moguće, pružanje dostatnih tehničkih podataka, posebno odgovarajući broj mrežnog priključka, kako bi se osiguralo izvršenje tog zahtjeva.

4. U slučaju zahtjeva u skladu sa stavkom 2. točkom (b), zahtjev također sadrži sažetak činjenica. Država članica koja prima zahtjev može tražiti sve dodatne podatke koji bi joj omogućili donošenje odluke o tome bi li traženu mjeru poduzela u sličnom nacionalnom slučaju.

5. Država članica koja prima zahtjev obvezuje se postupiti u skladu sa zahtjevima iz stavka 1. točke (a):

- (a) u slučaju zahtjeva na temelju stavka 2. točke (a) i stavka 2. točke (c) nakon što dobije podatke iz stavka 3. Država članica koja prima zahtjev također može dozvoliti nastavak presretanja bez daljnjih formalnosti;

(b) u slučaju zahtjeva na temelju stavka 2. točke (b), nakon što dobije podatke iz stavaka 3. i 4. i u slučaju kada bi zatraženu mjeru sama poduzela u sličnom nacionalnom slučaju. Država članica koja prima zahtjev može svoj pristanak uvjetovati poštovanjem uvjeta koji bi se poštovali u sličnom nacionalnom slučaju.

6. U slučaju kada neposredan prijenos nije moguć, država članica koja prima zahtjev obvezuje se postupiti u skladu sa zahtjevima na temelju stavka 1. točke (b) nakon što dobije podatke iz stavaka 3. i 4. i u slučaju kada bi zatraženu mjeru sama poduzela u sličnom nacionalnom slučaju. Država članica koja prima zahtjev može svoj pristanak uvjetovati poštovanjem uvjeta koji bi se poštovali u sličnom nacionalnom slučaju.

7. Prilikom davanja obavijesti iz članka 27. stavka 2., svaka država članica može izjaviti da je stavak 6. obvezuje samo u slučaju kada ne može pružiti neposredan prijenos. U tom slučaju druga država članica može primijeniti načelo uzajamnosti.

8. Prilikom podnošenja zahtjeva na temelju stavka 1. točke (b), država članica koja je uputila zahtjev može, u slučaju kada ima poseban razlog za to, također zatražiti prijepis snimke. Država članica koja prima zahtjev razmatra takve zahtjeve u skladu sa svojim nacionalnom pravom i postupcima.

9. Država članica koja prima podatke pružene na temelju stavaka 3. i 4. čuva tajnost tih podataka u skladu sa svojim nacionalnim pravom.

Članak 19.

Presretanje telekomunikacija na vlastitom državnom području pomoću pružatelja usluga

1. Države članice osiguravaju da sustavi telekomunikacijskih usluga kojima se upravlja preko zemaljske stanice na njihovom državnom području, za koje zakonito presretanje komunikacije subjekta presretanja prisutnog u drugoj državi članici nije izravno dostupno na državnom području potonje države članice, mogu toj drugoj državi članici biti izravno dostupni za zakonito presretanje posredstvom imenovanog pružatelja usluga prisutnog na njezinom državnom području.

2. U slučaju iz stavka 1., nadležna tijela države članice imaju pravo, za potrebe kaznene istrage i u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom te pod uvjetom da je subjekt presretanja prisutan u toj državi članici, provesti presretanje posredstvom imenovanog pružatelja usluga prisutnog na njezinom državnom području bez uključivanja države članice na čijem je državnom području smještena zemaljska stanica.

3. Stavak 2. također se primjenjuje u slučaju kada se presretanje provodi na zahtjev upućen sukladno članku 18. stavku 2. točki (b).

4. Ni jedna odredba ovog članka ne sprječava državu članicu da pošalje zahtjev državi članici na čijem je državnom području smještena zemaljska stanica za zakonito presretanje telekomunikacija sukladno članku 18., a posebno u slučaju kada nema posrednika u državi članici koja je uputila zahtjev.

Članak 20.

Presretanje telekomunikacija bez tehničke pomoći druge države članice

1. Ne dovodeći u pitanje opća načela međunarodnog prava kao i odredbe članka 18. stavka 2. točke (c), obveze iz ovog članka primjenjuju se na naloge za presretanje koje izdaje ili odobrava nadležno tijelo jedne države članice tijekom kaznenih istraga koje imaju obilježja istraga koje slijede nakon što je počinjeno određeno kazneno djelo, uključujući i pokušaje u mjeri u kojoj su kažnjivi na temelju nacionalnog prava, s ciljem utvrđivanja identiteta i uhićenja, podizanja optužnice, kaznenog progona i izricanja presude onima koji su odgovorni.

2. U slučaju kada radi kaznene istrage presretanje telekomunikacija odobrava nadležno tijelo jedne države članice („država članica koja provodi presretanje”), a telekomunikacijska adresa subjekta navedenog u nalogu za presretanje se koristi na državnom području druge države članice („obaviještena država članica”) od koje nije potrebna tehnička pomoć za provođenje presretanja, država članica koja provodi presretanje obavješćuje obaviještenu državu članicu o presretanju:
- (a) prije presretanja u slučajevima kada je u trenutku izdavanja naloga za presretanje poznato da se subjekt presretanja nalazi na državnom području obaviještene države članice;
  - (b) u ostalim slučajevima, neposredno nakon što se ustanovi da se subjekt presretanja nalazi na državnom području obaviještene države članice.
3. Podaci koje dostavlja država članica koja provodi presretanje sadrže:
- (a) navođenje tijela koje je naredilo presretanje;
  - (b) potvrdu da je izdan zakonit nalog za presretanje u vezi s kaznenom istragom;
  - (c) podatke radi identifikacije subjekta presretanja;
  - (d) navođenje kažnjive radnje pod istragom; i
  - (e) očekivano trajanje presretanja.
4. U slučaju kada se država članica obavješćuje sukladno stavcima 2. i 3. primjenjuje se sljedeće:
- (a) po primitku podataka pruženih na temelju stavka 3., nadležno tijelo obaviještene države članice bez odgode, a najkasnije u roku od 96 sati, odgovara državi članici koja provodi presretanje kako bi:
    - i. dozvolila provođenje ili nastavak presretanja. Obaviještena država članica može dati svoj pristanak podložno uvjetima koji bi se poštovali u sličnom nacionalnom slučaju;
    - ii. zatražila da se presretanje ne provede ili da se okonča u slučaju kada presretanje ne bi bilo dozvoljeno na temelju nacionalnog prava obaviještene države članice, ili zbog razloga navedenih u članku 2. Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći. U slučaju kada obaviještena država članica uvede takav zahtjev, ona u pisanom obliku obrazlaže svoju odluku;
    - iii. u slučajevima iz podtočke ii., zatražila da se svi materijali već dobiveni presretanjem dok je subjekt bio na njezinom državnom području ne rabe, ili se mogu rabiti samo pod uvjetima koje ona određuje. Obaviještena država članica obavješćuje državu članicu koja provodi presretanje o razlozima koji opravdavaju navedene uvjete;
    - iv. zatražila kratko produljenje, u razdoblju od najviše osam dana, prvotnog roka od 96 sati, koje se dogovora s državom članicom koja provodi presretanje, s ciljem provođenja unutarnjih postupaka na temelju njezinog nacionalnog prava. Obaviještena država članica obavješćuje u pisanom obliku državu članicu koja provodi presretanje o uvjetima koji, sukladno njenom nacionalnom pravu, opravdavaju traženo produljenje roka.
  - (b) Sve do donošenja odluke obaviještene države članice sukladno točki (a) podtočki i. ili ii., država članica koja provodi presretanje:
    - i. može nastaviti presretanje; i
    - ii. ne smije koristiti materijal već dobiven presretanjem, osim:
      - ako je drukčije dogovoreno između država članica na koje se to odnosi, ili
      - za donošenje žurnih mjera za sprječavanje neposredne i ozbiljne prijetnje javnoj sigurnosti. Obaviještena država članica obavješćuje se o svim takvim uporabama i razlozima koji ih opravdavaju.
  - (c) Obaviještena država članica može tražiti sažetak činjeničnog stanja i sve dodatne podatke koji su joj potrebni za donošenje odluke o tome bi li se presretanje odobrilo u sličnom nacionalnom slučaju. Takav zahtjev ne utječe na primjenu točke (b), osim ako se obaviještena država članica i država članica koja provodi presretanje dogovore drukčije.

(d) Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale davanje odgovora u roku od 96 sati. S tim ciljem one određuju kontaktne točke koje rade 24 sata dnevno te ih uključuju u svoje izvještaje na temelju članka 24. stavka 1. točke (e).

5. Obaviještena država članica čuva podatke pružene na temelju stavka 3. tajnima u skladu s vlastitim nacionalnim pravom.

6. U slučaju kada država članica koja provodi presretanje smatra da su podaci koji se pružaju na temelju stavka 3. posebno osjetljive prirode, oni se mogu nadležnom tijelu poslati preko posebnog tijela ako je to dogovoreno na bilateralnoj osnovi između tih država članica.

7. Prilikom davanja obavijesti na temelju članka 27. stavka 2., ili u bilo kojem trenutku nakon toga, svaka država članica može izjaviti da joj neće biti potrebno pružiti podatke o presretanjima kako je predviđeno u ovom članku.

Članak 21.

Odgovornost za troškove telekomunikacijskih operatera

Troškove koje su pretrpjeli telekomunikacijski operateri ili pružatelji usluga u izvršavanju zahtjeva sukladno članku 18. snosi država članica koja je uputila zahtjev.

Članak 22.

Bilateralni dogovori

Ni jedna odredba ove glave ne sprječava sklapanje bilateralnih ili multilateralnih dogovora među državama članicama s ciljem lakšeg iskorištavanja sadašnjih i budućih tehničkih mogućnosti u pogledu zakonitog presretanja telekomunikacija.

GLAVA IV.

Članak 23.

Zaštita osobnih podataka

1. Država članica koja je primila osobne podatke dostavljene na temelju ove Konvencije može ih koristiti:

(a) za potrebe postupaka na koje se primjenjuje ova Konvencija;

(b) za ostale sudske i upravne postupke koji su u izravnoj svezi sa postupcima iz točke (a);

(c) za sprječavanje neposredne i ozbiljne prijetnje javnoj sigurnosti;

(d) u sve ostale svrhe, samo uz prethodnu suglasnost države članice koja dostavlja podatke, osim ako je dotična država članica dobila suglasnost ispitanika.

2. Ovaj se članak također primjenjuje na osobne podatke koji nisu dostavljeni, nego su na drugi način dobiveni na temelju ove Konvencije.

3. U okolnostima pojedinačnog slučaja, država članica koja dostavlja podatke može zahtijevati od države članice kojoj su poslani osobni podaci da dostavi informacije o korištenju tih podataka.

4. U slučaju kada su uvjeti o korištenju osobnih podataka uvedeni na temelju članka 7. stavka 2., članka 18. stavka 5. točke (b), članka 18. stavka 6. ili članka 20. stavka 4., ti uvjeti imaju prednost. U slučaju kada takvih uvjeta nema, primjenjuje se ovaj članak.

5. Odredbe članka 13. stavka 10. imaju prednost pred ovim člankom u pogledu podataka dobivenih na temelju članka 13.

6. Ovaj se članak ne primjenjuje na osobne podatke koje je država članica dobila na temelju ove Konvencija, a koji potječu iz te države članice.

7. Luksemburg može, prilikom potpisivanja Konvencije, izjaviti da se, u slučaju kada Luksemburg dostavlja osobne podatke na temelju ove Konvencije drugoj državi članici, primjenjuje sljedeće:

Luksemburg može, podložno stavku 1. točki (c), u okolnostima pojedinačnog slučaja zahtijevati da se, osim ako je dotična država članica dobila suglasnost ispitanika, osobni podaci mogu rabiti samo u svrhe navedene u stavku 1. točkama (a) i (b) uz prethodnu suglasnost Luksemburga u pogledu postupaka za koje bi Luksemburg mogao odbiti ili ograničiti slanje ili uporabu osobnih podataka u skladu s odredbama ove Konvencije ili instrumentima iz članka 1.

Ako u određenom slučaju Luksemburg odbije dati pristanak na zahtjev države članice sukladno odredbama stavka 1., mora obrazložiti svoju odluku u pisanom obliku.

GLAVA V.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 24.

Izjave

1. Prilikom obavješćivanja iz članka 27. stavka 2., svaka država članica daje izjavu imenujući tijela koja su, uz ona već naznačena u Europskoj konvenciji o uzajamnoj pomoći i Beneluškom ugovoru, nadležna za primjenu ove Konvencije i primjenu među državama članicama odredaba o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima instrumenata iz članka 1. stavka 1., uključujući posebno:

- (a) nadležna upravna tijela u smislu članka 3. stavka 1., ako postoje;
- (b) jedno ili više središnjih tijela nadležnih za potrebe primjene članka 6., kao i tijela nadležna za rješavanje zahtjeva iz članka 6. stavka 8.;
- (c) policijska ili carinska tijela nadležna za potrebe članka 6. stavka 5, ako postoje;
- (d) upravna tijela nadležna za potrebe članka 6. stavka 6., ako postoje; i
- (e) tijelo ili tijela nadležna za potrebe primjene članaka 18. i 19. te članka 20. stavaka od 1. do 5.

2. Izjave dane u skladu sa stavkom 1. mogu se u cijelosti ili djelomično izmijeniti u svako doba istim postupkom.

Članak 25.

Rezerve

U odnosu na ovu Konvenciju ne mogu se staviti nikakve rezerve, osim onih koje su u njoj izričito predviđene.

Članak 26.

Teritorijalna primjena

Primjena ove Konvencije na Gibraltar stupa na snagu proširenjem Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći na Gibraltar.

Ujedinjena Kraljevina pisanim putem obavješćuje predsjednika Vijeća kada želi primijeniti Konvenciju na Kanalske otoke i Otok Man nakon proširenja Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći na ta područja. Vijeće donosi odluku o tom zahtjevu jednoglasnom odlukom članova.

Članak 27.

Stupanje na snagu

1. Ova Konvencija podliježe usvajanju od strane država članica u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim odredbama.
2. Države članice obavješćuju glavnog tajnika Vijeća Europske unije o dovršetku ustavnih postupaka potrebnih za usvajanje ove Konvencije.
3. Ova Konvencija, stupa na snagu za dotičnih osam država članica 90 dana od obavijesti iz stavka 2. od strane države koja je članica Europske unije u trenutku kada Vijeće donese Akt o utvrđivanju ove Konvencije i koja osma dovrši tu formalnost.
4. Svaka obavijest od strane države članice nakon primitka osme obavijesti iz stavka 2. ima takav učinak da, 90 dana od naknadne obavijesti, ova Konvencija stupa na snagu između te države članice i onih država članica za koje je Konvencija već stupila na snagu.
5. Prije nego što Konvencija stupi na snagu sukladno stavku 3., bilo koja država članica može, prilikom slanja obavijesti iz stavka 2. ili u bilo kojem trenutku nakon toga, izjaviti da će primjenjivati ovu Konvenciju u odnosu na države članice koje su dale istu izjavu. Takve izjave stupaju na snagu 90 dana od dana njihova polaganja.
6. Ova se Konvencija primjenjuje na uzajamnu pravnu pomoć započetu nakon dana njezina stupanja na snagu, ili početka njezine primjene sukladno stavku 5., između dotičnih država članica.

Članak 28.

Pristupanje novih država članica

1. Ova je Konvencija otvorena za pristupanje svakoj državi koja postane članicom Europske unije.
2. Tekst ove Konvencije na jeziku države pristupnice koji sastavlja Vijeće Europske unije je vjerodostojan.
3. Isprave o pristupanju polažu se kod depozitara.
4. Ova Konvencija stupa na snagu u odnosu na svaku državu koja joj pristupi 90 dana od polaganja njezine isprave o pristupanju ili na dan stupanja na snagu ove Konvencije ako već nije stupila na snagu u vrijeme isteka navedenog razdoblja od 90 dana.
5. U slučaju da ova Konvencija još nije na snazi u vrijeme polaganja njihove isprave o pristupanju, članak 27. stavak 5. primjenjuje se na države članice pristupnice.

Članak 29.

Stupanje na snagu za Island i Norvešku

1. Ne dovodeći u pitanje članak 8. Sporazuma sklopljenog između Vijeća Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine („Sporazum o pridruživanju”), odredbe iz članka 2. stavka 1. stupaju na snagu za Island i Norvešku 90 dana nakon što Vijeće i Komisija prime obavijest sukladno članku 8. stavku 2. Sporazuma o pridruživanju o ispunjenju njihovih ustavnih odredaba, u njihovim uzajamnim odnosima sa svim državama članicama za koje je ova Konvencija već stupila na snagu sukladno članku 27. stavku 3. ili 4.
2. Svako stupanje na snagu ove Konvencije za državu članicu nakon dana stupanja na snagu odredaba iz članka 2. stavka 1. za Island i Norvešku čini te odredbe također primjenjivima u uzajamnim odnosima između te države članice i Islanda i Norveške.
3. Odredbe iz članka 2. stavka 1. ni u kojem slučaju ne postaju obvezujuće za Island i Norvešku prije datuma koji se treba odrediti sukladno članku 15. stavku 4. Sporazuma o pridruživanju.

4. Ne dovodeći u pitanje gore navedene stavke 1., 2. i 3., odredbe iz članka 2. stavka 1. stupaju na snagu za Island i Norvešku najkasnije na dan stupanja na snagu ove Konvencije za petnaestu državu koja je članica Europske unije u trenutku kada Vijeće donese Akt o utvrđivanju ove Konvencije.

Članak 30.

Depozitar

1. Glavni tajnik Vijeća Europske unije je depozitar ove Konvencije.
2. Depozitar objavljuje u *Službenom listu Europskih zajednica* informacije o tijeku usvajanja i pristupanja, izjave i rezerve kao i sve ostale obavijesti u vezi s ovom Konvencijom.

Hecho en Bruselas, el veintinueve de mayo de dos mil, en un ejemplar único, en lenguas alemana, danesa, española, finesa, francesa, griega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, cuyos textos son igualmente auténticos y que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea. El Secretario General remitirá una copia certificado del mismo a cada Estado miembro.

Udfærdiget i Bruxelles den niogtyvende maj to tusind i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed; de deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Den Europæiske Union. Generalsekretæren fremsender en bekræftet kopi heraf til hver medlemsstat.

Geschehen zu Brüssel am neunundzwanzigsten Mai zweitausend in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt. Der Generalsekretär übermittelt jedem Mitgliedstaat eine beglaubigte Abschrift dieser Urschrift.

Έγινε στις Βρυξέλλες στις είκοσι εννέα Μαΐου δύο χιλιάδες σε ένα μόνο αντίτυπο στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα, και όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Η σύμβαση κατατίθεται στο αρχείο της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο Γενικός Γραμματέας διαβιβάζει ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο σε κάθε κράτος μέλος.

Done at Brussels on the twenty-ninth day of May in the year two thousand in a single original in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, all texts being equally authentic, such original being deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union. The Secretary-General shall forward a certified copy thereof to each Member State.

Fait à Bruxelles, le vingt-neuf mai deux mille, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, les textes établis dans chacune de ces langues faisant également foi, lequel est déposé dans les archives du secrétariat général du Conseil de l'Union européenne. Le secrétaire général en fait parvenir une copie certifiée à chaque État membre.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an naoú lá is fiche de Bhealtaine sa bhliain dhá mhíle i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis, agus comhúdarás ag gach ceann de na téacsanna sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh. Díreoidh an tArdrúnaí cóip fhíordheimhnithe de chuig gach Ballstát.

Fatto a Bruxelles, addì ventinove maggio duemila, in un esemplare unico nelle lingue danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, ciascuna di esse facente ugualmente fede, depositato negli archivi del segretariato generale del Consiglio dell'Unione europea. Il segretario generale ne trasmette una copia certificata conforme a ogni Stato membro.

Gedaan te Brussel, de negenentwintigste mei tweeduizend, in één exemplaar, in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt neergelegd in het archief van het secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie. De secretaris-generaal zendt een voor eensluitend gewaarmerkt afschrift daarvan toe aan elke lidstaat.

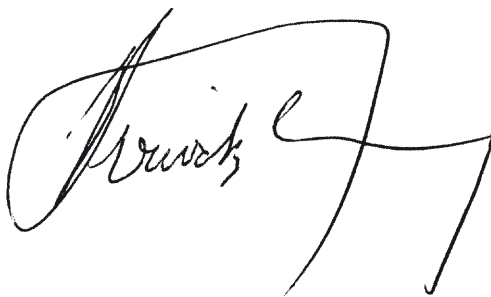

Feito em Bruxelas, aos vinte e nove de Maio de dois mil num único exemplar, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, todos os textos fazendo igualmente fé, o qual será depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia. O secretário-geral remeterá dele uma cópia autenticada a cada Estado-Membro.

Tehty Brysselissä kahdentenkymmenentenäyhdeksäntenä päivänä toukokuuta vuonna kaksituhatta yhtenä ainoana alkuperäiskappaleena englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä, jonka kullakin kielellä laadittu teksti on yhtä todistusvoimainen, ja se talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon. Pääsihteeri toimittaa oikeaksi todistetun jäljennöksen yleissopimuksesta jokaiselle jäsenvaltiolle.

Som skedde i Bryssel den tjugonionde maj tjugohundra i ett enda exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, varvid varje text äger samma giltighet, och detta exemplar skall deponeras i arkivet hos generalsekretariatet för Europeiska unionens råd. Generalsekreteraren skall överlämna en bestyrkt kopia därav till varje medlemsstat.

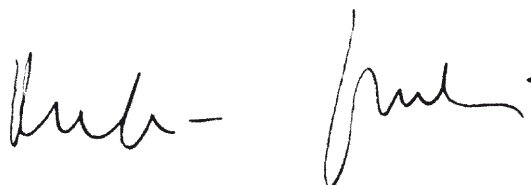
Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

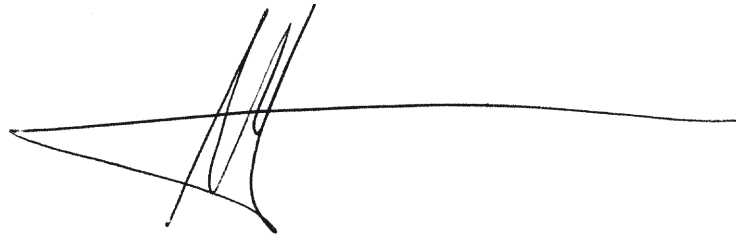
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

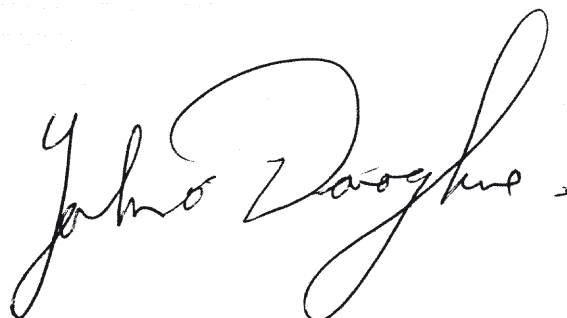
Por el Gobierno del Reino de España

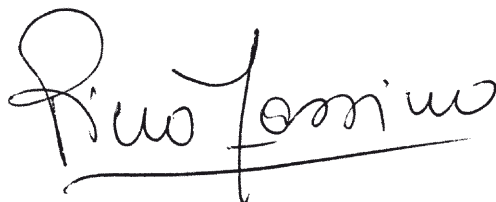
Pour le gouvernement de la République française

Filippine Guignon

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

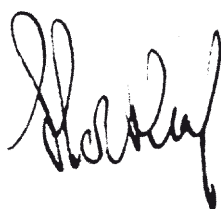
Per il governo della Repubblica italiana

A handwritten signature in black ink, reading "Giulio Ferraro". The signature is written in a cursive style and is underlined with a single horizontal stroke.

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

A handwritten signature in black ink, consisting of a few simple, connected strokes that are difficult to decipher.

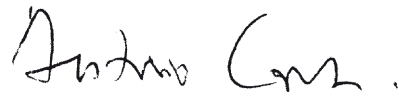
Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

A handwritten signature in black ink, appearing to be "H. de Koning". The signature is written in a cursive style.

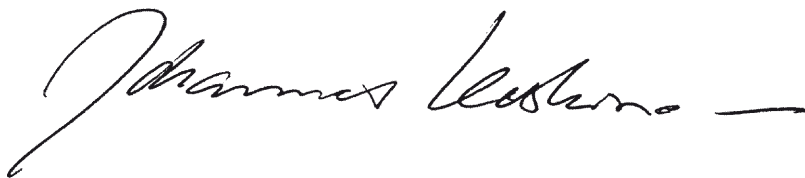
Für die Regierung der Republik Österreich

A handwritten signature in black ink, reading "H. Peter Nowak". The signature is written in a cursive style.

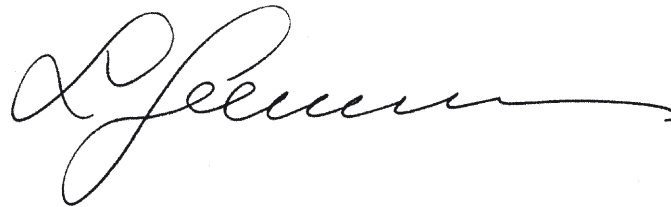
Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

—

Izjava Vijeća o članku 10. stavku 9.

Prilikom razmatranja usvajanja instrumenta kako je navedeno u članku 10. stavku 9., Vijeće poštuje obveze država članica na temelju Europske konvencije o ljudskim pravima.

Izjava Ujedinjene Kraljevine o članku 20.

Ova Izjava predstavlja usuglašeni, sastavni dio Konvencije.

U Ujedinjenoj Kraljevini će se članak 20. primjenjivati u pogledu naloga za presretanje koje izdaje državni tajnik za policijsku službu ili carinsku i poreznu službu u slučaju kada je, u skladu s nacionalnim pravom o presretanju komunikacija, navedena svrha naloga otkrivanje teških kaznenih djela. Također će se primjenjivati na takve naloge izdane službi sigurnosti u slučaju kada, u skladu s nacionalnim pravom, ona djeluje kao podrška istrazi koja ima obilježja opisana u članku 20. stavku 1.
